

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 384/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 So 136/2014 zo 16. decembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. marca 2016 elektronicky doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 So 136/2014 zo 16. decembra 2015 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Ústavný súd zistil, že sťažnosť podaná elektronicky prostredníctvom formulára zverejneného na webovom sídle ústavného súdu nebola opatrená zaručeným elektronickým podpisom a sťažovateľka ani následne nedoručila túto sťažnosť ústavnému súdu v písomnej podobe.

2.1 V sťažnosti taktiež absentuje odôvodnenie [požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], resp. odôvodnenie zahŕňa 2 vety, ktoré sú len označením konaní pred všeobecnými súdmi a vyhlásenie sťažovateľky o potrebe prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie (ďalej len „ESD“) vo veci výkladu čl. 5 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004.

2.2 V sťažnosti taktiež absentuje právne relevantný petit (požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka sa domáha iba zrušenia napadnutého rozsudku a žiada, aby ústavný súd žiadal, resp. nariadil prejudiciálne konanie pred ESD. Sťažovateľka sa nedomáha vyslovenia porušenia konkrétnych základných práv a slobôd garantovaných jej ústavou.

2.3 V neposlednom rade sťažovateľka nedoložila splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom (požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka len splnomocnila svojho manžela [REDACTED], na zastupovanie „vo všetkých veciach starobného dôchodku pod sp. zn. 2 Sd 12/2012 proti Sociálnej poisťovni“, pričom manžel sťažovateľky nie je advokátom vedeným Slovenskou advokátskou komorou a splnomocnenie nie je dané výslovne na zastupovanie pred ústavným súdom.

3. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané

náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

3.1 Na základe už komunikovaných skutočností ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2016